

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 133/2012-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. mája 2012 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Jána Lubyho a Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti Ing. I. S., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 39/2004, za účasti Okresného súdu Bratislava I, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. I. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 39/2004 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 39/2004 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. I. S. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 5 000 € (slovom päťtisíc eur), ktoré mu j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť Ing. I. S. trovy konania v sume 269,58 € (slovom dvestošesťdesiatdeväť eur a päťdesiatosem centov) na účet advokáta JUDr. J. Č., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. januára 2012 doručená sťažnosť Ing. I. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 39/2004.

Z obsahu sťažnosti, ako aj z obsahu spisu vyplýva, že pred okresným súdom sa 1. júla 2001 začalo konanie v právnej veci sťažovateľa ako navrhovateľa proti odporcovi Ž., B. (ďalej len „odporca“), o zaplatenie sumy 115 200,80 Sk vyplývajúcej zo zmluvy o dielo na dodávku geodetických prác; konanie sa vedie pod sp. zn. 29 Cb 39/2004.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza, že „... podal žalobný návrh proti odporcovi Ž. B... o zaplatenie 115 200,80 Sk (3 823,96 €) s príslušenstvom.

Išlo o pomerne jednoduchý spor o zaplatenie o peňažnej sumy na základe zmluvy o dielo, ktoré žalovaný doteraz neuhradil. Vec je vedená pod č. k.: 29 Cb 39/2004.

... Napriek tomu, že od podania návrhu už uplynulo vyše 8 rokov spor doteraz nie je rozhodnutý a vec právoplatne skončená a preto žiadam o zjednanie nápravy. Môj mandant sa domáhal zjednania nápravy listom zo dňa 11. 7. 2011.

... Na tieto sťažnosti odpovedal predseda Okresného súdu Bratislava I. v splnomocnení podpredsedom súdu a na základe prešetril všetky skutočnosti za účelom zistenia stavu veci a konštatuje, že naša sťažnosť je dôvodná...

Vo veci poukazujeme na skutočnosť, že vo veci išlo o pomerne dlhé obdobie nečinnosti... súd vo veci v niektorom roku vôbec nekonal a poukazujem, že ide o roky 2004, 2005, 2006, 2007 a 2009 a v tejto nečinnosti vidíme stav právnej neistoty, keď navrhovateľ nečinnosťou štátneho orgánu je poškodený na svojich základných právach. Ide o obdobie súvislej nečinnosti súdu.“

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa - Ing. I. S... na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 29 Cb 39/2004 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I... sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod spisovou značkou 29 Cb 39/2004 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi Ing. I. S... priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 8000,- €. (slovom osem tisíc euro), ktoré je mu Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I. je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 269,58 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa - advokáta JUDr. J. Č... do 2 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 133/2012-15 z 8. marca 2012 ju prijal na ďalšie konanie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa a predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrili,

či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Právny zástupca sťažovateľa a podpredsedníčka okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenie právneho zástupcu sťažovateľa a podpredsedníčky okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom prípise sp. zn. Spr. 3109/2012 z 13. februára 2012 predložila ústavnému súdu vyjadrenie, v ktorom najmä uviedla:

«K samotnému priebehu konania vedeného pod sp. zn. 29 Cb/39/2004 (t. j. uvedenie všetkých procesných úkonov vo veci od doručenia návrhu na začatie konania na súd, do dňa vypracovania predmetného vyjadrenia):

- Dňa 17. 07. 2003 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 3.823,97 EUR (115.200,80 Sk) s príslušenstvom („ďalej len návrh vo veci samej“),

- Dňa 01. 08. 2003 vyzval súd navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh vo veci samej,

- Dňa 18. 09. 2003 vydal súd v predmetnej veci platobný rozkaz č. k. ROB/1233/2003-44.

- Dňa 03. 10. 2003 bol súdu doručený odpor odporcu zo dňa 01. 10. 2003 podaný voči platobnému rozkazu č. k. ROB/1233/2003-44.

- Dňa 08. 10. 2003 vyzval súd uznesením č. k. ROB/1233/2003-47 odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor.

- Dňa 10. 12. 2003 predložil súd justičnej pokladnici uznesenie č. k. ROB/1233/2003-47 z 08. 10. 2003 na vymáhanie súdneho poplatku za odpor od odporcu.

- Dňa 09. 12. 2003 zaslal súd odpor odporcu zo dňa 01. 10. 2003 navrhovateľovi.

- Dňa 20. 02. 2006 bolo súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa z 03. 02. 2006 k odporu odporcu.

- Dňa 05. 05. 2008 okresný súd nariadil pojednávanie vo veci na 04. 07. 2008 o 14:00 hodine.

- Dňa 30. 06. 2008 bola súdu doručená žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu mimosúdneho rokovania účastníkov.

- Dňa 4. 07. 2008 súd odročil pojednávame nariadené vo veci z dôvodu žiadosti navrhovateľa.

- Dňa 15. 03. 2010 bola vec pridelená novému zákonnému sudcovi.

- Dňa 03. 09. 2010 bola vec pridelená novému zákonnému sudcovi.

- Dňa 12. 10. 2010 okresný súd nariadil pojednávanie vo veci na 03. 12. 2010 .

- Dňa 01. 12. 2010 bolo súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa v predmetnej veci.

- Dňa 03. 12. 2010 navrhovateľ požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu pracovného vyťaženia, ako aj z dôvodu prevzatia právneho zastúpenia navrhovateľa a nedostatočného času na prípravu na pojednávanie.

- Dňa 03. 12. 2010 súd odročil pojednávanie vo veci nariadené na 28. 01. 2011 o 13.30 hodine.

- Dňa 28. 01. 2011 súd pojednával vo veci v neprítomnosti odporcu a odročil pojednávanie na deň 06. 04. 2011 a zároveň vyzval navrhovateľa na doloženie listín,

- Dňa 21. 02. 2011 navrhovateľ predložil súdu listiny v zmysle výzvy súdu z pojednávania konaného 28. januára 2011.

- Dňa 01. 03. 2011 bol zrušený nariadený termín pojednávania na 06. 04. 2011 z dôvodu zmeny zákonného sudcu a účastníci boli písomne upovedomení o zrušení termínu.

- Dňa 02. 03. 2011 bola vec pridelená novému zákonnému sudcovi.

- Dňa 25. 07. 2011 súd nariadil pojednávanie vo veci na 05. 09. 2011.

- Dňa 05. 09. 2011 sa uskutočnilo pojednávanie súdu vo veci, ktoré bolo odročené na termín 07. 11. 2011 a to za účelom ďalšieho dokazovania vo veci.

- Dňa 07. 11. 2011 bolo pojednávanie súdu odročené na termín 06. 02. 2012 z dôvodu neprítomnosti účastníkov.

- Dňa 06. 02. 2012 sa uskutočnilo pojednávanie súdu vo veci, ktoré bolo odročené na termín 26. 03. 2012 o 9.00 hod. a to za účelom ďalšieho dokazovania vo veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené úkony súdu musím konštatovať, že konanie vo veci sp. zn.: 29 Cb/39/2004 je poznačené prietahmi, a to v období od 09. 12. 2003 do 05. 05.2008 a rovnako v období 04. 07. 2008 do 03. 09. 2010.

Dňa 13. 07. 2011 bola súdu doručená sťažnosť navrhovateľa zo dňa 01. 07. 2011, ktorou namietal prietahy v konaní vo veci sp. zn.: 29 Cb/39/2004. V odpovedi na sťažnosť zo dňa 01. 07. 2011 som konštatovala, že konanie v predmetnej veci je poznačené prietahmi, ku ktorým došlo z objektívnych dôvodov bez subjektívneho zavinenia zákonnej sudkyne, prípadne vyššieho súdneho úradníka, a to z najmä dôvodu zaťaženia súdneho oddelenia zákonnej sudkyne spôsobenej vysokým počtom vecí v súdnom oddelení v dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia sudcov na obchodnom úseku Okresného súdu Bratislava I. Zákonná sudkyňa a jej vyšší súdny úradník boli vyzvaní, aby v predmetnej veci pokračovali ďalej bez prietahov v konaní. Priebeh konania v predmetnej veci priebežne sledujem až do jeho právoplatného skončenia tak, aby zo strany súdu k ďalším prietahom v konaní nedošlo.

Z vyššie uvedených úkonov vyplýva, že konanie vo veci sp. zn.: 29 Cb/39/2004 je poznačené prietahmi pokiaľ ide o obdobie od 09. 12. 2003 do 05. 05. 2008 a rovnako obdobie od 04. 07. 2008 do 03. 09. 2010. Dovolím si konštatovať, že od roku 2010 (teda ešte pred samotným podaním sťažnosti zo dňa 01. 07. 2011 na súd) súd vo veci priebežne koná bez prietahov.

Pokiaľ ide o existenciu prekážok postupu súdu podľa ust. § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, v predmetnej veci neboli zistené. Rovnako som nezistila prietahy v konaní spôsobené účastníkmi konania. Poukazujem však na viaceré odročenia pojednávanií súdu zo strany navrhovateľa...

V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky prijme sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie a následne dospeje k záveru, že jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov bolo porušené, dovoľujem si požiadať Ústavný súd Slovenskej republiky, aby vzal do úvahy, že zákonná sudkyňa svojím postupom nezavinila vznik prietahov v konaní. Rovnako si dovoľujem požiadať Ústavný súd Slovenskej republiky, aby pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy vyššie uvedené objektívne dôvody, ktoré mali za následok, že predmetné konanie nebolo doposiaľ právoplatne skončené a sťažovateľovi nárok na finančné zadosťučinenie nepriznal.»

Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na vyjadrenie podpredsedníčky okresného súdu v podaní zo 4. apríla 2012 najmä uviedol:

„... Okresný súd Bratislava I vo vyjadrení potvrdil prieťahy v konaní hlavne v období od 9. 12. 2003 do 5. 5. 2008 a v období od 4. 7. 2008 – 3. 9. 2010. Podotýkame, že ide o obdobia súvislej nečinnosti súdu a navrhujeme tieto skutočnosti zohľadniť.“

Z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 29 Cb 39/2004 ústavný súd zistil, že chronológia doterajšieho postupu okresného súdu v namietanom konaní uvedená vo vyjadrení podpredsedníčky okresného súdu zodpovedá obsahu tohto spisu, a preto z nej ako relevantného podkladu vychádzal pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou predovšetkým domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 39/2004.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

1. Predmetom namietaného konania je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa, ktorým sa domáha zaplataenia za vykonanie diela na základe zmluvy o dielo. Ústavný súd z obsahu spisu, z vyjadrení sťažovateľa a okresného súdu nezistil žiadnu skutočnosť, na základe

ktorej by mohol kvalifikovať posudzovanú vec ako právne či fakticky zložitú. Ani okresný súd vo svojom vyjadrení neospravedlňoval doterajšiu neprímeranú dĺžku namietaného konania skutkovou či právnou zložitou veci.

2. Ústavný súd pri hodnotení správania sťažovateľa ako účastníka súdneho konania pred okresným súdom nezistil okolnosti, ktoré by mohli byť zohľadnené v jeho neprospech; žiadosti sťažovateľa o odročenie už nariadeného pojednávania (v dvoch prípadoch) a jeho neprítomnosť (spolu s odporcom) na pojednávaní nariadenom na 7. november 2011 totiž nemohli zásadnejším spôsobom ovplyvniť jeho doterajšiu dĺžku. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na vyjadrenie podpredsedníčky okresného súdu, ktorá v ňom uvádza, že nezistila „... *prieťahy v konaní spôsobené účastníkmi konania*“.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bol postup okresného súdu v namietanom konaní. Zo súdneho spisu vyplýva, že okresný súd nariadil vo veci prvé pojednávanie až 5. mája 2008 (na 4. júl 2008), t. j. po uplynutí takmer piatich rokov od doručenia návrhu (17. júla 2003), ktoré následne odročil na základe žiadosti sťažovateľa pre účely pokusu o mimosúdnu dohodu účastníkov konania. Následne bol okresný súd vo veci bez relevantného dôvodu nečinný až do 12. októbra 2010, keď nariadil ďalšie pojednávanie na 3. december 2010. V ďalšom období (najmä po pridelení veci novému zákonnému sudcovi – 2. marca 2011) možno považovať postup okresného súdu v namietanom konaní za relatívne plynulý, ale málo efektívny [okresný súd nariadil v tomto období päť pojednávanií, z ktorých ale tri boli z rôznych dôvodov odročené (zmena zákonného sudcu, neprítomnosť účastníkov konania)]. Skutočnosť, že ani po takmer deviatich rokoch od začatia konania nie je v posudzovanej veci ukončené ani dokazovanie, je z ústavnoprávneho hľadiska neprijateľná a neospravedlniteľná (obdobne pozri IV. ÚS 160/03, IV. ÚS 19/04, IV. ÚS 261/07).

Sumarizujúc svoje zistenia ústavný súd konštatoval, že v namietanom konaní došlo k viacerým obdobiam dlhodobej neodôvodnenej nečinnosti, ako aj neefektívnej činnosti,

v dôsledku čoho okresný súd spôsobil svojím postupom zbytočné prietahy, čím došlo aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Vzhľadom na skutočnosť, že namietané konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy okresnému súdu prikázal, aby v ďalšom období konal v tomto konaní bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 8 000 € z dôvodu dlhotrvajúceho stavu právnej neistoty argumentujúc pritom aj judikatúrou Ústavného súdu Českej republiky („... z internetu som zistil, že Ústavný súd ČR, priznáva za rok nečinnosti súdu 800 €. Čiže ak vychádzam zo sumy 1 000 € x osem rokov = 8000,- €“).

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz

na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadost'učinenia. Pri určení jeho sumy ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti uplatňovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc predovšetkým doterajšiu zjavne neprimeranú dĺžku namietaného konania, obdobia neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu, predmet sporu (výšku vymáhanej sumy), ako aj správanie s'ťažovateľa ako jeho účastníka ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadost'učinenia v sume 5 000 € primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania s'ťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátom JUDr. J. Č. Ústavný súd pri rozhodovaní o úhrade trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2011, ktorá bola 763 €, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2012, pričom úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie s'ťažnosti) podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a) a b) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to za každý úkon po 127,16 €, t. j. spolu v sume 254,32 €, čo spolu s režijným paušálom dvakrát po 7,63 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 269,58 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2012